

Sygn. akt ***INs 194/17***

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Florek

Protokolant: Marta Chęcińska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z wniosku ***J. D.***

przy udziale ***H. D.***

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy J. D. i uczestniczki postępowania H. D. wchodzi:

- 1) lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D., składający się z trzech pokoi, kuchni, łazienki i przedpokoju oraz pomieszczenia przynależnego w postaci piwnicy o łącznej powierzchni 56,67 metrów kwadratowych, wraz z udziałem wynoszącym (...) części we wspólnych częściach budynku i w prawie wieczystego użytkowania działki gruntu, dla którego Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą o oznaczeniu (...), o wartości 140 000 zł (sto czterdzieści tysięcy złotych),
- 2) samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), wyprodukowany w 1995 roku, o wartości 500 zł (pięćset złotych),
- 3) narożnik pokojowy o wartości 200 zł (dwieście złotych),
- 4) telewizor marki LG o wartości 400 zł (czteryście złotych),
- 5) komoda o wartości 100 zł (sto złotych),
- 6) komoda z witryną o wartości 300 zł (trzysta złotych),
- 7) wyposażenie witryny w postaci szklanek, literatek i kieliszków, bez wartości,
- 8) serwis obiadowy, bez wartości,
- 9) kryształ, bez wartości,
- 10) zestaw sztućców o wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),
- 11) stół z sześcioma krzesłami o wartości 100 zł (sto złotych),
- 12) szafka RTV o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),

- 13) lampka nocna, bez wartości,
- 14) łóżko o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- 15) szafa o wartości 100 zł (sto złotych),
- 16) szafa w przedpokoju o wartości 100 zł (sto złotych),
- 17) lodówka marki D. o wartości 200 zł (dwieście złotych),
- 18) gazówka marki M. o wartości 200 zł (dwieście złotych),
- 19) szafki kuchenne o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- 20) stół z taboretami o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- 21) mikrofalówka, bez wartości,
- 22) garnki, talerze, sztućce, kubki i szklanki o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- 23) mikser o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- 24) maszynka do mięsa o wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),
- 25) toster o wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),
- 26) pralka marki W. o wartości 200 zł (dwieście złotych),
- 27) szafka, bez wartości,
- 28) cztery kołdry o wartości 30 zł (trzydzieści złotych),
- 29) koce i nakrycia, bez wartości,
- 30) poduszki, bez wartości,
- 31) ręczniki, bez wartości,
- 32) sześć sztuk pościeli, bez wartości,
- 33) osiem firanek, bez wartości,
- 34) radio samochodowe o wartości 300 zł (trzysta złotych),
- 35) maszyna do szycia o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- 36) aparat fotograficzny o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- 37) wersalka o wartości 200 zł (dwieście złotych),
- 38) dwa dywany o łącznej wartości 80 zł (osiemdziesiąt złotych),
- 39) wiertarka o wartości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych),
- 40) środki pieniężne zgromadzone na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną w W. w kwocie 3,64 zł (trzy złote i sześćdziesiąt cztery grosze),

o łącznej wartości 143 623,64 zł (sto czterdzieści trzy tysiące sześćset dwadzieścia trzy złote i sześćdziesiąt cztery grosze);

II.ustalić, że wnioskodawca J. D. poniósł wydatki z majątku osobistego na spłatę długów obciążających wnioskodawcę J. D. i uczestniczkę postępowania H. D. w kwocie 22 717,87 zł (dwadzieścia dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych i osiemdziesiąt siedem groszy);

III.ustalić, że uczestniczka postępowania H. D. poniosła wydatki z majątku osobistego na spłatę długów obciążających wnioskodawcę J. D. i uczestniczkę postępowania H. D. w kwocie 5 149,24 zł (pięć tysięcy sto czterdzieści dziewięć złotych i dwadzieścia cztery grosze);

IV.oddalić wniosek uczestniczki postępowania H. D. o rozliczenie nakładów z majątku osobistego na lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D.;

V.dokonać podziału majątku wspólnego opisanego w punkcie I postanowienia w ten sposób, że uczestnicze postępowania H. D. przyznać:

1)lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D., składający się z trzech pokoi, kuchni, łazienki i przedpokoju oraz pomieszczenia przynależnego w postaci piwnicy o łącznej powierzchni 56,67 metrów kwadratowych, wraz z udziałem wynoszącym (...) części we wspólnych częściach budynku i w prawie wieczystego użytkowania działki gruntu, dla którego Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą o oznaczeniu (...), o wartości 140 000 zł (sto czterdzieści tysięcy złotych),

2)samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), wyprodukowany w 1995 roku, o wartości 500 zł (pięćset złotych),

3)narożnik pokojowy o wartości 200 zł (dwieście złotych),

4)telewizor marki LG o wartości 400 zł (czteryście złotych),

5)komodę o wartości 100 zł (sto złotych),

6)komodę z witryną o wartości 300 zł (trzysta złotych),

7)wyposażenie witryny w postaci szklanek, literatek i kieliszków, bez wartości,

8)serwis obiadowy, bez wartości,

9)kryształ, bez wartości,

10)zestaw sztućców o wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),

11)stół z sześcioma krzesłami o wartości 100 zł (sto złotych),

12)szafkę RTV o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),

13)lampkę nocną, bez wartości,

14)łóżko o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),

15)szafę o wartości 100 zł (sto złotych),

16)szafę w przedpokoju o wartości 100 zł (sto złotych),

17)lodówkę marki D. o wartości 200 zł (dwieście złotych),

- 18)gazówkę marki M. o wartości 200 zł (dwieście złotych),
 - 19)szafki kuchenne o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 - 20)stół z taboretami o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 - 21)mikrofalówkę, bez wartości,
 - 22)garnki, talerze, sztućce, kubki i szklanki o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 - 23)mikser o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 - 24)maszynkę do mięsa o wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),
 - 25)toster o wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),
 - 26)pralkę marki W. o wartości 200 zł (dwieście złotych),
 - 27)szafkę, bez wartości,
 - 28)cztery kołdry o wartości 30 zł (trzydzieści złotych),
 - 29)koce i nakrycia, bez wartości,
 - 30)poduszki, bez wartości,
 - 31)ręczniki, bez wartości,
 - 32)sześć sztuk pościeli, bez wartości,
 - 33)osiem firanek, bez wartości,
 - 34)radio samochodowe o wartości 300 zł (trzysta złotych),
 - 35)maszynę do szycia o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 - 36)aparat fotograficzny o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 - 37)wersalkę o wartości 200 zł (dwieście złotych),
 - 38)dwadwa dywany o łącznej wartości 80 zł (osiemdziesiąt złotych),
 - 39)środki pieniężne zgromadzone na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną w W. w kwocie 3,64 zł (trzy złote i sześćdziesiąt cztery grosze),
- o łącznej wartości 143 473,64 zł (sto czterdzieści trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt trzy złote i sześćdziesiąt cztery grosze), natomiast wnioskodawcy J. D. przyznać wiertarkę o wartości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych);

VI. zasądzić od uczestniczki postępowania H. D. na rzecz wnioskodawcy J. D. kwotę **44 615,23 zł** (czterdzieści cztery tysiące sześćset piętnaście złotych i dwadzieścia trzy grosze) tytułem dopłaty w celu wyrównania wartości udziału wnioskodawcy J. D. w majątku wspólnym opisanym w punkcie I postanowienia oraz rozliczenia wydatków z majątków osobistych wnioskodawcy J. D. i uczestniczki postępowania H. D. na spłatę ich wspólnych długów, płatną w stu ratach miesięcznych, pierwsza rata w kwocie 446,38 zł, a następne raty w kwotach po 446,15 zł, do 10-tego dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia uprawomocnienia się postanowienia, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

VII. oddalić wniosek wnioskodawcy J. D. o zasądzenie kosztów postępowania;

VIII. przyznać ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie na rzecz radcy prawnego M. P. z Kancelarii Radcy Prawnego w B. kwotę **4 428 zł** (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy J. D. z urzędu.

IX. przyznać ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie na rzecz adwokata A. Ł. z Kancelarii Adwokackiej w D. kwotę **4 428 zł** (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczkę postępowania H. D. z urzędu.

Sygn. akt I Ns 194/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. D. wystąpił z wnioskiem o podział majątku wspólnego jego i uczestniczki postępowania H. D. wnosząc o ustalenie, że ich udziały w tym majątku są równe, a w jego skład wchodzi:

- 1)
 - 1) lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D. o wartości 160 000 zł,
 - 2) samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), wyprodukowany w 1995 roku, o wartości 2 000 zł,
 - 3) narożnik pokojowy o wartości 2 500 zł,
 - 4) telewizor marki LG o wartości 1 700 zł,
 - 5) komoda o wartości 500 zł,
 - 6) komoda z witryną o wartości 1 200 zł,
 - 7) wyposażenie witryny w postaci szklanek, literatek i kieliszków o wartości 100 zł,
 - 8) serwis obiadowy o wartości 200 zł,
 - 9) kryształ o wartości 300 zł,
 - 10) zestaw sztuców o wartości 150 zł,
 - 11) stół z sześcioma krzesłami o wartości 1 500 zł,
 - 12) szafka RTV o wartości 400 zł,
 - 13) dywan o wartości 100 zł,
 - 14) lampka nocna o wartości 100 zł,
 - 15) telewizor o wartości 200 zł,
 - 16) szafka RTV o wartości 300 zł,
 - 17) wersalka o wartości 700 zł,
 - 18) segment o wartości 600 zł,
 - 19) dywan o wartości 100 zł,

- 20) łóżko o wartości 400 zł,
- 21) szafa o wartości 600 zł,
- 22) szafa w przedpokoju o wartości 500 zł,
- 23) lodówka marki D. o wartości 1 400 zł,
- 24) gazówka marki M. o wartości 1 000 zł,
- 25) szafki kuchenne o wartości 500 zł,
- 26) stół z taboretami o wartości 200 zł,
- 27) mikrofalówka o wartości 100 zł,
- 28) garnki, talerze, sztuce, kubki i szklanki o wartości 300 zł,
- 29) mikser o wartości 100 zł,
- 30) maszynka do mięsa o wartości 100 zł,
- 31) frytkownica o wartości 150 zł,
- 32) toster o wartości 100 zł,
- 33) pralka marki W. o wartości 1 000 zł,
- 34) szafka o wartości 100 zł,
- 35) cztery kołdry o wartości 200 zł,
- 36) koce i nakrycia o wartości 150 zł,
- 37) cztery poduszki o wartości 200 zł,
- 38) ręczniki o wartości 200 zł,
- 39) sześć sztuk pościeli o wartości 300 zł,
- 40) osiem firanek o wartości 300 zł,
- 41) prostownik o wartości 100 zł,
- 42) radio samochodowe o wartości 300 zł,
- 43) zestaw kluczy o wartości 300 zł,
- 44) elektryczna piła tarczowa o wartości 300 zł,
- 45) maszyna do szycia o wartości 200 zł,
- 46) wyrzynarka do drewna o wartości 100 zł,
- 47) dwa aparaty fotograficzne o wartości 600 zł,
- 48) laptop hp o wartości 1 600 zł,

49) środki pieniężne zgromadzone na instrumentach bankowych założonych przez uczestniczkę postępowania w trakcie trwania wspólności majątkowej o wartości 200 000 zł,

a następnie dokonanie podziału tegoż majątku wspólnego poprzez przyznanie wszystkich jego składników uczestniczce postępowania, z jednoczesnym obowiązkiem spłaty przez uczestniczkę postępowania na jego rzecz kwoty 192 025 zł, płatnej w terminie czternastu dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek zwłoki. Wystąpił także o ustalenie, że w okresie od dnia 29 lipca 2016 roku do dnia 28 lutego 2017 roku poniósł nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny:

1) w kwocie 1 633,80 zł na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 8 czerwca 2011 roku,

2) w kwocie 3 880,01 zł na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 21 czerwca 2013 roku,

3) w kwocie 962,30 zł na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. tytułem zobowiązania kredytowego na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G.,

4) w kwocie 1 545,54 zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem zobowiązania kredytowego odnawialnego nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku,

co daje w sumie nakłady w kwocie 8 021,65 zł.

Na uzasadnienie wniosku podał, że w skład majątku wspólnego uczestników postępowania wchodzi wymienione powyżej prawa i przedmiot majątkowe oraz wskazał, iż ten majątek znajduje się obecnie w wyłącznym posiadaniu uczestniczki postępowania, a w związku z tym powinien być w całości jej przyznany zwłaszcza, że ze względu na swoją trudną sytuację majątkową nie jest w stanie jej spłacić. Oświadczył, że w trakcie związku małżeńskiego uczestnicy postępowania zaciągnęli zobowiązania finansowe, które obecnie on spłaca i w związku z tym wystąpił o ich rozliczenie poprzez zobowiązanie uczestniczki postępowania do zapłaty na jego rzecz kwoty odpowiadającej połowie poczynionych przez niego wydatków z tego tytułu.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 27 czerwca 2017 roku, uczestniczka postępowania H. D. wniosła o ustalenia, że w skład majątku wspólnego wchodzi:

1) lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D. o wartości 100 000 zł,

2) samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), wyprodukowany w 1995 roku, o wartości 500 zł,

3) narożnik pokojowy o wartości 200 zł,

4) telewizor marki LG o wartości 400 zł,

5) komoda o wartości 100 zł,

6) komoda z witryną o wartości 300 zł,

7) wyposażenie witryny w postaci szklanek, literatek i kieliszków, bez wartości,

8) serwis obiadowy, bez wartości,

9) kryształ, bez wartości,

10) zestaw sztućców o wartości 20 zł,

- 11) stół z sześcioma krzesłami o wartości 100 zł,
- 12) szafka RTV o wartości 50 zł,
- 13) dywan o wartości 30 zł,
- 14) lampka nocna, bez wartości,
- 15) łóżko o wartości 50 zł,
- 16) szafa o wartości 100 zł,
- 17) szafa w przedpokoju o wartości 100 zł,
- 18) lodówka marki D. o wartości 200 zł,
- 19) gazówka marki M. o wartości 200 zł,
- 20) szafki kuchenne o wartości 50 zł,
- 21) stół z taboretami o wartości 50 zł,
- 22) mikrofalówka, bez wartości,
- 23) garnki, talerze, sztućce, kubki i szklanki o wartości 50 zł,
- 24) mikser o wartości 50 zł,
- 25) maszynka do mięsa o wartości 20 zł,
- 26) toster o wartości 20 zł,
- 27) pralka marki W. o wartości 200 zł,
- 28) szafka, bez wartości,
- 29) cztery kołdry o wartości 30 zł,
- 30) koce i nakrycia, bez wartości,
- 31) poduszki, bez wartości,
- 32) ręczniki, bez wartości,
- 33) sześć sztuk pościeli, bez wartości,
- 34) osiem firanek, bez wartości,
- 35) prostownik o wartości 100 zł,
- 36) radio samochodowe o wartości 300 zł,
- 37) zestaw kluczy o wartości 300 zł,
- 38) elektryczna piła tarczowa o wartości 300 zł,
- 39) maszyna do szycia o wartości 50 zł,

40)wyrzynarka do drewna o wartości 100 zł,

41)aparat fotograficzny o wartości 50 zł,

42)środki pieniężne zgromadzone na kontach wnioskodawcy,

a następnie dokonanie podziału tego majątku wspólnego poprzez przyznanie wnioskodawcy ośmiu firanek, prostownika, radia samochodowego, zestawu kluczy, maszyny do szycia, wyrzynarki do drewna i aparatu fotograficznego, a jej pozostałych składników tego majątku. Wystąpiła także o wyrównanie udziałów uczestników postępowania w majątku wspólnym poprzez zasądzenie kwoty odpowiadającej różnicy wartości przyznanych im na wyłączną własność składników tego majątku oraz ustalenie, że kwota nakładów poczynionych z jej majątku osobistego na majątek wspólny wynosi 4 193,58 zł i w związku z tym zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz połowy wartości tych nakładów czyli kwoty 1 498,50 zł.

Motywując swoje stanowisko zakwestionowała podaną przez wnioskodawcę wartość większości składników majątku wspólnego oraz wskazała, że telewizor, szafka RTV, wersalka, segment i dywan znajdujące się w pokoju numer (...) oraz laptop hp nie należą do majątku wspólnego, gdyż stanowią własność ich syna. Zaprzeczyła również, że posiada środki finansowe w kwocie około 200 000 zł oraz podkreśliła, że wnioskodawca nie uzyskiwał dochodów umożliwiających zgromadzenie takich oszczędności. Podała, że osiem firanek, prostownik, radio samochodowe, zestaw kluczy, maszyna do szycia i wyrzynarka do drewna nie znajdują się w jej posiadaniu, albowiem zabrał je wnioskodawca i dlatego wnosi o ich przyznanie wnioskodawcy. Wskazała, że po orzeczeniu rozvodu spona wspólnie zaciągnięty kredyt z umowy kredytu nr (...) i z tego tytułu spona spona już 2 124 zł, a także kredyt z umowy kredytu nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku i z tego tytułu spona spona już kwotę 873 zł. Podała, że od ustania związku małżeńskiego ponosi również koszty związane z wpłatami na rzecz zarządu nieruchomością wspólną i eksploatacji mieszkania, a łącznie uiściła z tego tytułu kwotę 1 196,56 zł. W związku z tym wniosła o rozliczenie tych nakładów. Zarzuciła, że wnioskodawca co miesiąc, bez jej wiedzy, odkładał różnej wysokości środki pieniężne, jednakże nie wie, gdzie było one przez niego gromadzone.

W piśmie procesowym z dnia 14 lipca 2017 roku, wnioskodawca wystąpił o ustalenie, że po ustaniu wspólności majątkowej poniósł nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny:

1)w kwocie 503 zł z tytułu zobowiązania kredytowego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku,

2) w kwocie 2 787,51 zł z tytułu zobowiązania kredytowego nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku, w okresie od dnia 28 lipca 2016 roku do dnia 2 czerwca 2017 roku.

Wystąpił także o ustalenie, że w okresie od dnia 1 marca 2017 roku do dnia 29 czerwca 2017 roku poniósł nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny:

1)w kwocie 1 511,53 zł na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 8 czerwca 2011 roku,

2)w kwocie 1 566,33 zł na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 21 czerwca 2013 roku,

3)w kwocie 710,98 zł na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. tytułem zobowiązania kredytowego na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G..

Jednocześnie podtrzymał stanowisko, że telewizor, szafka RTV, wersalka, segment i dywan znajdujące się w pokoju numer (...) oraz laptop hp należą do majątku wspólnego, a także zaprzeczył, aby w jego posiadaniu znajdowały się: osiem firanek, prostownik, radio samochodowe,

zestaw kluczy, maszyna do szycia i wyrzynarka do drewna. Podał również, że o zobowiązaniu kredytowym wynikającym z umowy kredytu nr (...) dowiedział się w sprawie o alimenty i nie było ono zaciągnięte za jego zgodą, a tym samym nakłady z tego tytułu nie podlegają rozliczeniu.

Na rozprawie w dniu 17 lipca 2017 roku, uczestnicy postępowania zgodnie oświadczyli, że nie zawierali umów majątkowych małżeńskich, a wnioskodawca przyznał wartość ruchomości wskazaną przez uczestniczkę postępowania. Z kolei uczestniczka postępowania podała, że w czasie trwania związku małżeńskiego frytkownica została oddana siostrze wnioskodawcy, a wnioskodawca zrezygnował z zaliczenia tego przedmiotu do majątku wspólnego. Uczestniczka postępowania oświadczyła również, że posiada wyłącznie jeden aparat fotograficzny i nie wie, co się stało z drugim, starym aparatem.

W piśmie procesowym z dnia 31 lipca 2017 roku, uczestniczka postępowania wystąpiła o ustalenie, że dodatkowo do majątku wspólnego należy (...) samochodowy o wartości 400 zł oraz wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie wnioskodawcy prostownika, zestawu kluczy, elektrycznej piły tarczowej, maszyny do szycia, wyrzynarki do drewna, środków pieniężnych zgromadzanych na jego kontach i (...)u samochodowego, a jej pozostałych składników tego majątku. Zaprzeczyła również, aby wnioskodawca nie wiedział o zobowiązaniu kredytowym wynikającym z umowy kredytu nr (...) i nie wyrażał zgody na jego zaciągnięcie. Podała, że w czasie trwania związku małżeńskiego posiadali wspólne konto i wnioskodawca miał do niego dostęp, a w związku z tym wiedział, iż wpłynęły na to konto środki z tytułu tej umowy kredytu. Wskazała, że wspólnie z wnioskodawcą ustalili, że weźmie ten kredyt na sfinansowanie bieżących potrzeb rodziny.

Następnie w piśmie procesowym z dnia 5 października 2017 roku, uczestniczka postępowania oświadczyła, że z tytułu umowy kredytu nr (...) spłaciła dalszą kwotę 678,30 zł i z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku spłaciła dalszą kwotę 348,40 zł, a w związku z tym zażądała rozliczenia tych wydatków i zasądzenia od wnioskodawcy na jej rzecz kwoty 513,35 zł.

W piśmie procesowym z dnia 13 października 2017 roku, wnioskodawca wystąpił o ustalenie, że poniósł kolejne nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny:

1)w kwocie 1 159,79 zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem zobowiązania kredytowego odnawialnego nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku, w okresie od lipca 2017 roku do października 2017 roku,

2)w kwocie 2 000 zł na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 21 czerwca 2013 roku, w okresie od lipca 2017 roku do października 2017 roku,

a następnie zasądzenie od uczestniczki postępowania na jego rzecz połowy tych wydatków w kwocie 1 579,89 zł. Dodatkowo oświadczył, że cofa wniosek o zaliczenie do majątku wspólnego laptopa hp oraz przyznał, że do tego majątku należy (...) samochodowy, jednakże jego wartość wynosi jedynie 100 zł.

Na rozprawie w dniu 16 października 2017 roku, uczestnicy postępowania ustalili wartość (...)u samochodowego na kwotę 300 zł, a wnioskodawca przyznał, że laptop hp, oraz ruchomości znajdujące się w pokoju numer (...) w postaci telewizora, szafki RTV i segmentu stanowią majątek jego syna. Dodatkowo uczestnicy postępowania oświadczyli, że do ich majątku wspólnego należą znajdujące się w pokoju numer (...): wersalka o wartości 200 zł i dywan o wartości 50 zł. Wnioskodawca przyznał także, że zabrał ze wspólnego mieszkania dwie wiertarki, z których jedna jest już zepsuta, a także zaprzeczył, aby zabrał prostownik, zestaw kluczy, elektryczną pilę tarczową i wyrzynarkę do drewna.

W piśmie procesowym z dnia 18 maja 2018 roku, wnioskodawca wystąpił o ustalenie, że w okresie od lipca 2017 roku do grudnia 2017 roku poniósł nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny:

1)w kwocie 2 962,23 zł na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 8 czerwca 2011 roku,

2) w kwocie 2 088,21 zł na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. tytułem zobowiązania kredytowego na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G.,

a następnie zasądzenie od uczestniczki postępowania na jego rzecz po połowie tych wydatków czyli kwot odpowiednio 1 481,11 zł i 1 044,10 zł.

Dodatkowo zażądał ustalenia, że w okresie od listopada 2017 roku do lutego 2018 roku poniósł kolejne nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 952,18 zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem zobowiązania kredytowego odnawialnego nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku, a następnie wystąpił o zasądzenie od uczestniczki postępowania na jego rzecz kwoty 476,09 zł.

Z kolei w piśmie procesowym z dnia 24 maja 2018 roku, uczestniczka postępowania oświadczyła, że spłaciła cały kredyt zaciągnięty na podstawie umowy kredytu nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku i z tego tytułu zapłaciła do października 2017 roku łącznie kwotę 1 206,94 zł, a w związku z tym zażądała zasądzenia od wnioskodawcy na jej rzecz kwoty 603,47 zł. Podała także, że poniosła wydatki na utrzymanie wspólnego mieszkania w okresie od sierpnia 2016 roku do kwietnia 2018 roku w kwocie 2 277,23 zł i zażądała z tego tytułu zwrotu kwoty 1 138,66 zł.

Na rozprawie w dniu 30 maja 2018 roku, uczestniczka postępowania wniosła o przyznanie jej na własność lokalu mieszkalnego, przyznanie wnioskodawcy ruchomości i podział środków pieniężnych po połowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 sierpnia 1974 roku, wnioskodawca J. D. i uczestniczka postępowania H. D. zawarli związek małżeński.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2016 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I C 1492/15 - k. 166 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15.

Nie zawierali przy tym żadnych małżeńskich umów majątkowych.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

W dniu 3 listopada 1995 roku, jeden z uczestników postępowania zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...). Na podstawie tej umowy otrzymali kredyt w kwocie 10 416,67 zł. Zaciągnęli ją, aby sfinansować wesele jednego z ich dzieci.

Dowód: odpis umowy ugody nr 1/2015 z dnia 10 lutego 2015 roku - k. 138-141,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Kilkanaście lat temu wnioskodawca zdradził uczestniczkę postępowania i zaraził się chorobą weneryczną.

Dowód: protokół przesłuchania powoda J. D. z dnia 17 marca 2016 roku - k. 161-162 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 359,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. - k. 359.

W dniu 16 grudnia 2005 roku, wnioskodawca i uczestniczka postępowania zakupili od (...) Państwowych Spółki Akcyjnej w W. lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D., wraz z udziałem we

wspólnych częściach budynku i prawie wieczystego użytkowania działki gruntu wynoszącym (...) części, przy czym nabycia dokonali z majątku dorobkowego.

Dowód: odpis umowy sprzedaży z dnia 16 grudnia 2005 roku – akta prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie księgi wieczystej o oznaczeniu (...).

W trakcie trwania związku małżeńskiego uczestnicy postępowania nabyli także:

- 1) samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), wyprodukowany w 1995 roku, o wartości 500 zł,
- 2) narożnik pokojowy o wartości 200 zł,
- 3) telewizor marki LG o wartości 400 zł,
- 4) komodę o wartości 100 zł,
- 5) komodę z witryną o wartości 300 zł,
- 6) wyposażenie witryny w postaci szklanek, literatek i kieliszków, bez wartości,
- 7) serwis obiadowy, bez wartości,
- 8) kryształ, bez wartości,
- 9) zestaw sztućców o wartości 20 zł,
- 10) stół z sześcioma krzesłami o wartości 100 zł,
- 11) szafkę RTV o wartości 50 zł,
- 12) lampkę nocną, bez wartości,
- 13) łóżko o wartości 50 zł,
- 14) szafę o wartości 100 zł,
- 15) szafę w przedpokoju o wartości 100 zł,
- 16) lodówkę marki D. o wartości 200 zł,
- 17) gazówkę marki M. o wartości 200 zł,
- 18) szafki kuchenne o wartości 50 zł,
- 19) stół z taboretami o wartości 50 zł,
- 20) mikrofalówkę, bez wartości,
- 21) garnki, talerze, sztućce, kubki i szklanki o wartości 50 zł,
- 22) mikser o wartości 50 zł,
- 23) maszynkę do mięsa o wartości 20 zł,
- 24) toster o wartości 20 zł,
- 25) pralkę marki W. o wartości 200 zł,

- 26)szafkę, bez wartości,
- 27)cztery kołdry o wartości 30 zł,
- 28)koce i nakrycia, bez wartości,
- 29)poduszki, bez wartości,
- 30)ręczniki, bez wartości,
- 31)sześć sztuk pościeli, bez wartości,
- 32)osiem firanek, bez wartości,
- 33)radio samochodowe o wartości 300 zł,
- 34)maszynę do szycia o wartości 50 zł,
- 35)aparat fotograficzny o wartości 50 zł,
- 36)wersalkę o wartości 200 zł,
- 37)dwa dywany o łącznej wartości 80 zł,
- 38)wiertarkę o wartości 150 zł.

Fakt przyznany.

W tym okresie uczestnicy postępowania nabyli także drugi aparat fotograficzny na klisze.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

W dniu 8 czerwca 2011 roku, wnioskodawca zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. umowę nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową. Na mocy tej umowy otrzymał kredyt w kwocie 18 360 zł. Uczestniczka postępowania wyraziła zgodę na zawarcie tej umowy.

Dowód: odpis umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 8 czerwca 2011 roku - k. 19-22,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Z kolei w dniu 12 sierpnia 2011 roku, wnioskodawca zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. w G. umowę pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe nr (...), na podstawie której otrzymał pożyczkę w kwocie 6 300 zł. Uczestniczka postępowania miała wiedzę o tej umowie i wyraziła zgodę na jej zawarcie.

Dowód: odpis umowy pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe nr (...) z dnia 12 sierpnia 2011 roku - k. 90-93,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Następnie w dniu 9 sierpnia 2012 roku, uczestniczka postępowania zawarła ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. w G. umowę pożyczki nr (...). Na jej podstawie otrzymała pożyczkę w kwocie 8 300 zł. Była ona przeznaczona na remont mieszkania obejmujący wymianę okien i podłóg oraz położenie płytek na balkonie.

Dowód: odpis wyciągu z harmonogramu spłat pożyczki nr (...) z dnia 13 kwietnia 2015 roku - k. 132,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

W dniu 21 czerwca 2013 roku, wnioskodawca zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. umowę nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową. Na jej mocy otrzymał kredyt w kwocie 10 399 zł. Uczestniczka postępowania wyraziła zgodę na zawarcie tej umowy.

Dowód: odpis umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 21 czerwca 2013 roku - k. 14-18,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Z kolei w dniu 8 lipca 2013 roku, wnioskodawca zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę pożyczki nr (...). Na podstawie tej umowy otrzymał pożyczkę w kwocie 10 416,67 zł. Uczestniczka postępowania wiedziała o tej pożyczce i wyraziła zgodę na jej zaciągnięcie.

Dowód: odpis umowy pożyczki nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku - k. 73-80,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Środki pieniężne uzyskane w wyniku zawarcia przez wnioskodawcę opisanych powyżej umów zostały przeznaczone na spłatę długów synów uczestników postępowania oraz zabezpieczenie ewentualnych roszczeń finansowych pracodawcy w stosunku do uczestniczki postępowania.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

W dniu 31 lipca 2013 roku, doszło do nieporozumienia między uczestnikami postępowania.

Następnego dnia wnioskodawca wyprowadził się z domu i zamieszkał u swojej znajomej - B. H..

Dowód: protokół zeznań świadka B. H. z dnia 1 lutego 2016 roku - k. 138-139 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15,

protokół przesłuchania powoda J. D. z dnia 17 marca 2016 roku - k. 161-162 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 359.

W sierpniu 2013 roku, wnioskodawca wynosił pudła z piwnicy należącej do uczestników postępowania. Nie wiadomo, co w nich było.

Dowód: zeznania świadka C. D. – k. 232.

W tym czasie uczestniczka postępowania otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 800 zł, natomiast wnioskodawca wynagrodzenie w kwocie około 1 300 zł i rentą w kwocie około 1 400 zł.

Dowód: przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. - k. 359.

Wnioskodawca związał się z B. H..

Dowód: protokół przesłuchania powoda J. D. z dnia 17 marca 2016 roku - k. 161-162 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15,

protokół przesłuchania pozwanej H. D. z dnia 17 marca 2016 roku - k. 162-163 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 359,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. - k. 359.

Uczestniczka tak przeżyła rozstanie z wnioskodawcą, że od stycznia 2014 roku leczyła się psychiatrycznie. Leczenie trwało trzy lata.

Dowód: przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. - k. 359.

W dniu 10 lutego 2015 roku, uczestniczka postępowania zawarła z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę ugody nr 1/2015, w której ustalono zasady spłaty zadłużenia z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku.

Dowód: odpis umowy ugody nr 1/2015 z dnia 10 lutego 2015 roku - k. 138-141,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

W trakcie obowiązywania wspólności majątkowej małżeńskiej uczestnicy postępowania posiadali jedynie rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) prowadzony przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną w W.. Nie dysponowali natomiast innymi instrumentami finansowymi.

Dowód: pismo Krajowej Izby (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 10 maja 2017 roku - k. 67,

pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. z dnia 10 maja 2017 roku - k. 69,

pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 10 maja 2017 roku - k. 71,

pismo Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 15 maja 2017 roku - k. 84,

pismo Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 5 maja 2017 roku - k. 86,

pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w K. z dnia 12 maja 2017 roku - k. 87,

pismo (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. z dnia 17 maja 2017 roku - k. 88,

pismo Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. z dnia 12 maja 2017 roku - k. 89,

pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w K. z dnia 15 maja 2017 roku - k. 95,

pismo Banku (...) Spółki Akcyjnej we W. z dnia 17 maja 2017 roku - k. 97,

pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 15 maja 2017 roku - k. 98,

pismo Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 17 maja 2017 roku - k. 103,

pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 19 maja 2017 roku - k. 104,

pismo (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 27 maja 2017 roku - k. 113,

pisma Banku (...) Funduszy Inwestycyjnych Spółki Akcyjnej w P. z dnia 13 czerwca 2017 roku - k. 118,

pismo Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 19 czerwca 2017 roku - k. 122,

pismo (...) Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych Spółki Akcyjnej w W. z dnia 19 czerwca 2017 roku - k. 124,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

W okresie od lutego 2015 roku do dnia 4 lipca 2016 roku, wnioskodawca spłacał zadłużenie z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku.

Dowód: odpisy wydruków potwierdzeń wykonanych operacji w sesji kasjerskiej - k. 158-164 i 166-169.

Małżeństwo uczestników postępowania zostało rozwiązane przez rozwód z winy wnioskodawcy na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2016 roku.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2016 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I C 1492/15 - k. 166 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15.

Sąd Okręgowy uznał, że winę za rozkład pożycia małżeńskiego ponosi wnioskodawca, albowiem naruszył swój podstawowy obowiązek, jakim było dochowanie wierności małżeńskiej.

Dowód: uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2016 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 1492/15 - k. 173-177 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15.

Na mocy wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 lipca 2016 roku, wydanego w sprawie o sygnaturze akt I ACa 798/16, oddalono apelację uczestniczki postępowania H. D. od powyższego wyroku.

Dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 lipca 2016 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I ACa 798/16 - k. 223 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze I C 1492/15.

Według stanu na dzień 28 lipca 2016 roku, na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym (...) prowadzonym dla uczestników postępowania przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną w W. zgromadzone były środki pieniężne w kwocie 3,64 zł.

Dowód: pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 10 maja 2017 roku - k. 71,

historia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) k. 80.

Na poczet zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 21 czerwca 2013 roku, wnioskodawca w okresach od sierpnia 2016 roku do maja 2017 roku i od lipca 2017 roku do października 2017 roku wpłacił kwotę 7 446,34 zł.

Dowód: odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 7 marca 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1040/14 - k. 38-39,

odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 3 lipca 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1040/14 - k. 183-184,

odpisy potwierdzeń wpłat - k. 230,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232.

Z kolei na poczet zadłużenia związanego z umową nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 8 czerwca 2011 roku, wnioskodawca w okresie od sierpnia 2016 roku do listopada 2017 roku wpłacił kwotę 6 107,56 zł.

Dowód: odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 7 marca 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1099/14 - k. 40-41,

odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 3 lipca 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1099/14 - k. 181-182,

odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 6 grudnia 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1099/14 - k. 320,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232.

Natomiast w zakresie długu związanego z umową pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe nr (...) z dnia 12 sierpnia 2011 roku, wnioskodawca w okresie od sierpnia 2016 roku do grudnia 2017 roku spłacił kwotę 3 761,49 zł.

Dowód: odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 7 marca 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1587/14 - k. 36-37,

odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 3 lipca 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1587/14 - k. 179-180,

odpis zaświadczenia o dokonanych wpłatach z dnia 11 grudnia 2017 roku wystawionego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie - M. M., w sprawie o sygnaturze akt Km 1587/14 - k. 321,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232.

Na poczet zadłużenia z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku, wnioskodawca w sierpniu, wrześniu i grudniu 2016 roku oraz marcu i czerwca 2017 roku wpłacił łącznie kwotę 503 zł.

Dowód: odpisy wydruków potwierdzeń wykonanych operacji w sesji kasjerskiej - k. 165 i 170-172,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232.

Z kolei na poczet długu wynikającego z umowy pożyczki nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku, wnioskodawca w okresie od sierpnia 2016 roku do lutego 2018 roku wpłacił kwotę 4 899,48 zł.

Dowód: pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 10 maja 2017 roku - k. 71,

odpisy wydruków potwierdzeń wykonanych operacji w sesji kasjerskiej - k. 173-178, 227-229 i 322-323,

przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232.

Na poczet zadłużenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012 roku, uczestniczka postępowania w sierpniu, wrześniu, listopadzie i grudniu 2016 roku oraz okresie od stycznia do sierpnia 2017 roku wpłaciła łącznie kwotę 2 765 zł.

Dowód: odpisy potwierdzeń wpłat - k. 133-137, 219 i 221,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Natomiast na poczet długu związanego z umową kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku, uczestniczka postępowania w okresie od sierpnia 2016 roku do kwietnia 2018 roku wpłaciła łącznie kwotę 2 384,24 zł.

Dowód: odpisy potwierdzeń wpłat - k. 142-146, 220-222, 330-333 i 335-336,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Obecnie nie wiadomo, co się stało z należącym do uczestników postępowania aparatem fotograficznym na klisze.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 232,

przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. – k. 232.

Natomiast opisana powyżej wiertarka znajduje się w posiadaniu wnioskodawcy, a pozostałe ruchomości należące do majątku wspólnego posiada uczestniczka postępowania.

Fakt przyznany.

Wnioskodawca aktualnie utrzymuje się z renty w kwocie około 1 500 zł miesięcznie. Przeszedł trzy operacje kręgosłupa i ma problemy z poruszaniem się. Ze względu na stan zdrowia nie może podjąć żadnej pracy.

Nadal zamieszkuje w mieszkaniu swojej partnerki B. H..

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy J. D. – k. 359.

Z kolei uczestniczka postępowania uzyskuje wynagrodzenie w kwocie około 1 500 zł i emeryturę w kwocie 1 080 zł.

Jest osobą samotną.

Na utrzymanie mieszkania oraz własne potrzeby wydaje około 1 700 zł miesięcznie.

Ma dług w kwocie 7 000 zł, który spłata w ratach miesięcznych po 200 zł - 300 zł.

Dzieci uczestników postępowania mieszkają zagranicą. Gdy przyjeżdżają do Polski, zatrzymują się w mieszkaniu należącym do uczestników postępowania.

Dowód: przesłuchanie uczestniczki postępowania H. D. - k. 359.

Lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D. ma obecnie wartość 140 000 zł.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości T. G. z dnia 8 stycznia 2018 roku – k. 245-266.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że w niniejszej sprawie miały zastosowanie przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w brzmieniu obecnie obowiązującym pomimo, iż przepisy Ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2004 roku, Nr 162, poz. 1691), zwanej dalej „ustawą nowelizującą”, które nadały im obecny kształt, weszły w życie w dniu 22 stycznia 2005 roku, czyli w trakcie trwania ustawowej wspólności majątkowej pomiędzy uczestnikami postępowania. Wedle bowiem przepisu art. 5 ust. 1 ustawy nowelizującej, przepisy ustawy nowelizującej stosuje się do stosunków w niej unormowanych, chociażby powstały przed jej wejściem w życie, chyba że przepisy ust. 2-7 stanowią inaczej. Z kolei wedle przepisu art. 5 ust. 2 ustawy nowelizującej, jeżeli w dniu wejścia w życie tej ustawy stosunki majątkowe małżonków podlegały wspólności ustawowej, tak jak to miało miejsce w tej sprawie, składniki majątków istniejące w tym dniu zalicza się do majątku wspólnego albo do majątków osobistych, stosownie do przepisów ustawy nowelizującej.

W polskim prawie obowiązuje zasada, że z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny), natomiast przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków (art. 31 § 1 k.r.o.). Jednocześnie od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku (art. 46 k.r.o.).

Zgodnie z przepisami art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., w postępowaniu o podział majątku wspólnego skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala sąd. Stosownie do tegoż obowiązku, w toku postępowania Sąd podjął wszelki czynności w celu ustalenia, w oparciu o twierdzenia uczestników postępowania i przeprowadzone dowody, jaki jest rzeczywisty skład ich majątku wspólnego.

W świetle zebranego materiału procesowego nie ma wątpliwości, że w skład tego majątku wchodzi: lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D. oraz samochód osobowy marki V (...) o numerze rejestracyjnym (...), narożnik pokojowy, telewizor marki LG, komoda, komoda z witryną, wyposażenie witryny w postaci szklanek, literatek i kieliszków, serwis obiadowy, kryształ, zestaw sztućców, stół z sześcioma krzesłami, szafka RTV, lampka nocna, łóżko, szafa, szafa w przedpokoju, lodówka marki D., gazówka marki M., szafki kuchenne, stół z taboretami, mikrofalówka, garnki, talerze, sztućce, kubki, szklanki, mikser, maszynka do mięsa, toster, pralka marki W., szafka, cztery kołdry, koce, nakrycia, poduszki, ręczniki, sześć sztuk pościeli, osiem firanek, radio samochodowe, maszyna do szycia, aparat fotograficzny, wersalka, dwa dywany i wiertarka. W tym zakresie uczestnicy postępowania zgodnie przyznali, że wszystkie wymienione rzeczy zostały nabyte w czasie trwania ich związku małżeńskiego i należą do ich majątku wspólnego. Z kolei z dowodów z dokumentów w postaci pisma (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 10 maja 2017 roku (k. 71 akt) i historii rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) (k. 80 akt) wynika, że uczestnicy postępowania posiadali także środki pieniężne zgromadzone na tym rachunku, które również wchodzi w skład ich majątku wspólnego.

Do majątku wspólnego nie można zaliczyć frytkownicy, albowiem uczestnicy postępowania zgodnie wskazali, że nie należy już do nich (k. 187 akt). To samo dotyczy laptopa hp oraz ruchomości znajdujących się w pokoju numer (...) w postaci telewizora, szafki RTV i segmentu, gdyż uczestnicy postępowania zgodnie przyznali, że wymienione ruchomości wchodzi w skład majątku ich syna (k. 225 i 232 akt). W toku postępowania ustalono natomiast, że na pewno do majątku wspólnego należy jeden aparat fotograficzny. Nie ma natomiast dowodów umożliwiających ustalenie, że nadal w skład tegoż majątku wspólnego wchodzi drugi, stary aparat fotograficzny. Z dowodów z przesłuchań wnioskodawcy (k. 300 akt) i uczestniczki postępowania (k. 309 akt) wynika, że posiadali taki aparat, ale żadne z nich nie wie, co się z nim stało. Nie można więc stwierdzić, czy nadal ten aparat istnieje, a tym samym nie można go zaliczyć do majątku wspólnego. Podobnie należy potraktować prostownik, zestaw kluczy, elektryczną piłę tarczową i wyrzynarkę do drewna. Uczestnicy postępowania zgodnie wskazali, że wymienione ruchomości wchodziły w skład ich majątku wspólnego. Nie potrafili jednak udowodnić, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują. Uczestniczka postępowania twierdziła, że nie ma tych ruchomości w ich piwnicy, gdyż zabrał je wnioskodawca (k. 129 i 191 akt), który z kolei temu zaprzeczał podnosząc, iż znajdują się one nadal w posiadaniu jego byłej żony (k. 6 i 150 akt). Takie też stanowiska przedstawili w trakcie ich przesłuchań (k. 300-301 i 308-309 akt). Wątpliwości w tym zakresie nie rozwiał dowód z zeznań świadka C. D., gdyż stwierdziła ona jedynie, że wnioskodawca po opuszczeniu uczestniczki postępowania wynosił z piwnicy jakieś pudła, ale nie była w stanie wskazać co się w nich znajdowało, a zwłaszcza czy były to sporne ruchomości (k. 296-297 akt). Wnioskodawca konsekwentnie natomiast zaprzeczał, aby zabrał wskazane rzeczy, a co istotne takie stanowisko przedstawił również w trakcie przesłuchania przed tutejszym Sądem w sprawie o sygnaturze akt III RC 284/14, gdzie przyznał jedynie, że zabrał z piwnicy dwie wiertarki (k. 247 akt sprawy tutejszego Sądu o sygnaturze III RC 284/14). Do majątku wspólnego nie można również zaliczyć (...)u samochodowego, ponieważ także nie wiadomo, gdzie się znajduje. Wnioskodawca twierdził bowiem, że sporna ruchomość znajduje się w posiadaniu uczestniczki postępowania (k. 300 akt), a uczestniczka postępowania wskazała, iż nie ma tej rzeczy w ich mieszkaniu, gdyż musiał zabrać ją wnioskodawca (k. 308-309 akt). W zakresie posiadanych przez uczestników

instrumentów bankowych Sąd stwierdził, że brak jest dowodów wskazujących na to, iż poza opisanym powyżej rachunkiem oszczędnościowo-rozliczeniowym (...) posiadali inne tego rodzaju instrumenty finansowe.

Odnosnie do wartości ruchomości zaliczonych do majątku wspólnego, Sąd oparł swoje ustalenia na przyznaniu tych faktów przez uczestników postępowania (k. 126, 150 i 187 akt). Z kolei wysokość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym (...) prowadzonym dla uczestników postępowania na dzień ustania wspólności majątkowej, skład orzekający ustalił na podstawie dowodu z historii rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) (k. 80 akt). Natomiast wartość należącego do majątku wspólnego lokal mieszkalny numer (...) położonego w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D. została określona w oparciu o dowód z opinii pisemnej biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości T. G. z dnia 8 stycznia 2018 roku (k. 245-266 akt). Oceniając wskazaną opinię Sąd stwierdził, że nie zawiera ona luk, jest pełna, jasna i wyczerpująca, a przedstawione w niej wnioski zostały należycie i rzeczowo uzasadnione. Biegły przytoczył wszystkie argumenty, którymi się kierował sporządzając opinię, a jednocześnie poparł je fachowymi wyjaśnieniami odwołującymi się do posiadanej wiedzy specjalistycznej. Należy wyraźnie stwierdzić, że przedstawiony w niej tok rozumowania jest logiczny i zgodny z doświadczeniem życiowym oraz wskazaniem wiedzy. Nie ujawniły się także żadne powody, które osłabiałyby zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego. Tym samym w ocenie Sądu wskazana opinia stanowi całkowicie wiarygodny dowód stwierdzonych w niej faktów. Podniesione bowiem przez uczestniczkę postępowania zarzuty co do jej treści okazały się całkowicie niezasadne. Biegły składając ustne wyjaśnienia tej opinii wskazał, że uwzględnił fakt, iż mieszkanie wymaga remontu, gdyż ocenił jego stan techniczny na średni, a także wziął pod uwagę, że lokal ten znajduje na czwartym piętrze, albowiem uznał jego położenie za przeciętne. Dodatkowo również opisał, jakie wybrał do porównania lokale i wykazał, że były one zbliżone do spornego lokalu mieszkalnego oraz podał, jak kształtowały się transakcje na rynku lokalnym. Sam natomiast fakt, że tych transakcji przez pewien okres nie było, nie podważa wiarygodności opinii pisemnej biegłego, albowiem mogło dojść do takiej sytuacji, a twierdzenia uczestniczki postępowania co do niemożności jej wystąpienia są oparte tylko na spekulacjach. Biegły oparł bowiem swoje ustalenia na analizie zarejestrowanych umów sprzedaży lokali mieszkalnych, a uczestniczka postępowania nie przedstawiła żadnych okoliczności podważających ustalenia biegłego w tym zakresie.

Z tych względów, na podstawie przytoczonych przepisów, orzeczono jak w punkcie I postanowienia.

Zgodnie z przepisami art. 45 § 1 zd. 2 i § 2 k.r.o., każdy z małżonków może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny, a zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego. W tym zakresie warto zauważyć, że stosując odpowiednio przepis art. 686 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego, sąd rozstrzyga w tym postępowaniu i to ze skutkami wynikającymi z dyspozycji art. 618 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. i art. 567 § 3 k.p.c., tylko o takich długach związanych z majątkiem wspólnym i ciężących w czasie trwania wspólności na obojgu małżonkach jako podmiotach wspólności majątkowej małżeńskiej, które zostały spłacone przez jednego z małżonków z własnych środków po ustaniu wspólności majątkowej a przed dokonaniem podziału majątku wspólnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2011 roku, II CSK 430/10, LEX nr 846560). Należy przy tym podkreślić, że o zwrocie wydatków i nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny sąd orzeka wyłącznie na wniosek zgłoszony w postępowaniu w pierwszej instancji, a domagający się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, zgodnie z przepisami art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Stosownie zaś do art. 321 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., żądaniami tymi sąd jest związany (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 roku, I CSK 323/11, LEX nr 1164719). Co istotne, roszczenie takie nie zgłoszone w toku postępowania o podział majątku wspólnego, na mocy przepisów art. 618 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. i art. 567 § 3 k.p.c., ulega prekluzji i nie może już być dochodzone (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2009 roku, IV CSK 566/08, LEX nr 564826).

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że zobowiązania z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku, umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 8 czerwca 2011 roku, umowy pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe nr (...) z dnia 12 sierpnia 2011 roku, umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 21 czerwca 2013 roku i umowy pożyczki nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku były zaciągnięte za wiedzą i zgodą uczestników postępowania. Potwierdzili to bowiem w trakcie ich przesłuchania (k. 302-303 i 310 akt).

Są to więc ich wspólne długi, za które wspólnie ponoszą odpowiedzialność. Odnosnie do umowy pożyczki nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012 roku zawartej przez uczestniczkę postępowania i Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. w G. należy wskazać, że skład orzekający nie dał wiary twierdzeniom wnioskodawcy, iż nie miał on o niej wiedzy (k. 150 i 303 akt). Jak wynika z dowodu z przesłuchania uczestniczki postępowania, uzyskana na podstawie tej umowy pożyczka w kwocie 8 300 zł była przeznaczona na remont mieszkania uczestników postępowania w zakresie wymiany okien i podłóg oraz położenia płytek na balkonie (k. 311 akt). Trudno więc uwierzyć, że wnioskodawca nie miał wiedzy o pochodzeniu środków finansowych przeznaczonych na ten remont i tym się nie interesował zwłaszcza, iż uczestniczka postępowania podkreślała, że wspólnie podjęli decyzję o zawarciu tej umowy pożyczki (k. 311 akt). Dlatego Sąd uznała, że to zobowiązanie zostało zaciągnięte przez uczestniczkę postępowania za wiedzą i zgodą wnioskodawcy, a tym samym stanowi ich wspólny dług. Skład orzekający podziela również stanowisko uczestniczki postępowania, że byli małżonkowie ponoszą wspólnie odpowiedzialność za opłaty związane z mieszkaniem należącym do ich majątku wspólnego.

W zakresie spłaty tych zobowiązań Sąd ustalił, że wnioskodawca:

- 1) na poczet zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 21 czerwca 2013 roku, w okresach od sierpnia 2016 roku do maja 2017 roku i od lipca 2017 roku do października 2017 roku wpłacił kwotę 7 446,34 zł,
- 2) na poczet zadłużenia związanego z umową nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową z dnia 8 czerwca 2011 roku, w okresie od sierpnia 2016 roku do listopada 2017 roku wpłacił kwotę 6 107,56 zł,
- 3) na poczet zadłużenia związanego z umową pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe nr (...) z dnia 12 sierpnia 2011 roku, w okresie od sierpnia 2016 roku do grudnia 2017 roku wpłacił kwotę 3 761,49 zł,
- 4) na poczet zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki nr (...) z dnia 8 lipca 2013 roku, w okresie od sierpnia 2016 roku do lutego 2018 roku wpłacił kwotę 4 899,48 zł.

Z kolei co do długu wynikającego z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku, skład orzekający stwierdził, że w sierpniu, wrześniu i grudniu 2016 roku oraz marcu i czerwca 2017 roku (k. 165 i 170-172 akt) wnioskodawca na jego poczet wpłacił kwotę 503 zł. Nastąpiło to po uprawomocnieniu wyroku rozwodowego, a tym samym dokonane wpłaty należało zakwalifikować jako spłatę wspólnych długów z majątku osobistego wnioskodawcy. Jednocześnie Sąd ustalił, że wnioskodawca spłacał ten dług także w okresie od lutego 2015 roku do dnia 4 lipca 2016 roku (k. 158-164 i 166-169 akt) czyli przed ustaniem wspólności majątkowej małżeńskiej i w konsekwencji wpłaty z tego okresu nie mogą być zakwalifikowane jako wydatki z majątku osobistego wnioskodawcy na wspólne długi. Oznacza to, że wnioskodawca poniósł wydatki z majątku osobistego na spłatę długów obciążających uczestników postępowania w kwocie 22 717,87 zł (7 446,34 zł + 6 107,56 zł + 3 761,49 zł + 4 899,48 zł + 503 zł).

Odnosnie do uczestniczki postępowania skład orzekający ustalił, że:

- 1) na poczet zadłużenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012 roku, w sierpniu, wrześniu, listopadzie i grudniu 2016 roku oraz okresie od stycznia do sierpnia 2017 roku wpłaciła łącznie kwotę 2 765 zł,
- 2) na poczet długu związanego z umową kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 3 listopada 1995 roku, w okresie od sierpnia 2016 roku do kwietnia 2018 roku wpłaciła łącznie kwotę 2 384,24 zł.

W konsekwencji należało przyjąć, że uczestniczka postępowania poniosła wydatki z majątku osobistego na spłatę długów obciążających wnioskodawcę i uczestniczkę postępowania w kwocie 5 149,24 zł (2 765 zł + 2 384,24 zł).

Na poparcie wniosku uczestniczki postępowania o rozliczenie poniesionych przez nią wydatków na zarząd nieruchomością wspólną i koszty eksploatacji wspólnego mieszkania przedłożyła ona jedynie dowody w postaci odpisów zawiadomienia o wysokości opłat z dnia 21 marca 2016 roku (k. 147 akt) i pisma do niej z dnia 22 maja 2018 roku (k. 334 akt). Z dokumentów tych wynika jedynie, jakie były koszty utrzymania lokalu mieszkalnego należącego

do majątku wspólnego, natomiast nie wskazują one, czy należności z tego tytułu zostały zapłacone i ewentualnie kto je zapłacił, a zwłaszcza, czy była to uczestniczka postępowania. Nie udowodniła więc uczestniczka postępowania, że takie wydatki poniosła, a na niej w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu (art. 6 k.c.). Z tego powodów Sąd był obowiązany oddalić jej wniosek o ustalenie i rozliczenie nakładów z jej majątku osobistego na lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) na Osiedlu (...) w D.;

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punktach II, III i IV sentencji.

Przepis art. 211 k.c. stanowi, że każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości. Z kolei wedle przepisów art. 212 § 2 k.c., rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Na mocy przepisów art. 1035 k.c. w zw. z art. 46 k.r.o., wskazane przepisy stosuje się odpowiednio także do podziału majątku wspólnego. Odpowiednie stosowanie tych przepisów oznacza jednakże, że muszą być one dostosowane do charakteru i specyfiki postępowania o podział majątku wspólnego. W związku z tym należy przyjąć, że podział majątku wspólnego powinien polegać na podziale fizycznym rzeczy lub prawa albo rozdzieleniu poszczególnych przedmiotów majątkowych wchodzących w jego skład pomiędzy byłych małżonków, o ile tylko taki podział nie byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tych przedmiotów albo nie pociągałby za sobą istotnej zmiany tych przedmiotów lub znacznego zmniejszenia ich wartości. Oznacza to, że w sytuacji, gdy podział majątku wspólnego następuje z mocy orzeczenia sądu, powinien on brać pod uwagę przede wszystkim ten sposób wyjścia ze wspólności, chyba że nie są nim zainteresowani małżonkowie lub nie jest on możliwy z przyczyn wskazanych w przepisie art. 211 k.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2001 roku, IV CKN 251/00, LEX nr 52532; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku, V CKN 1436/00, LEX nr 52398; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 października 1978 roku, III CRN 214/78, LEX nr 8143). Jednocześnie konieczne jest zwrócenie uwagi na to, że o rozstrzygnięciach dotyczących dzielonego majątku decydują okoliczności istniejące w chwili podziału (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 1979 roku, III CRN 137/79, OSNC 1980, nr 2, poz. 33), przy czym ocena co do tego, jaki sposób podziału najlepiej odpowiada usprawiedliwionym interesom każdego z małżonków wymaga rozważenia sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej małżonków (por. J. Gajda, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Akty stanu cywilnego. Komentarz, Warszawa 2002, s. 202). Należy przy tym pamiętać, że w oparciu o przepisy art. 622 § 1 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., sąd jest obowiązany nakłaniać uczestników postępowania do dokonania zgodnego podziału majątku wspólnego i uwzględniać zgodne ich stanowisko co do sposobu podziału, nawet jeżeli dotyczy ono tylko części majątku wspólnego. Z drugiej strony, w przypadku braku zgody co do podziału całego majątku wspólnego, sąd powinien dążyć do tego, aby w wyniku tegoż podziału każdy z małżonków otrzymał przedmioty i prawa należące do tego majątku odpowiadające, w jak największym stopniu, wartości jego udziału w majątku wspólnym.

Odnosząc powyższe zasady do podziału majątku wspólnego uczestników postępowania należy w pierwszym rzędzie wskazać, że uczestnicy postępowania zgodnie podali sposób jego podziału co do lokalu mieszkalnego, ponieważ wystąpili o to, aby ten składnik majątku wspólnego przyznać uczestniczce postępowania. Ten sposób podziału jest zgodny z prawem, a przy tym przemawiają za nim okoliczności, że to uczestniczka postępowania posiada ten lokal i w nim zamieszkuje, a wnioskodawca zaspokaja swoje potrzeby mieszkaniowe u swojej aktualnej partnerki i ze względu na trudną sytuację majątkową nie jest w stanie spłacić swojej byłej żony. Z kolei odnośnie do ruchomości i zgromadzonych oszczędności istniał spór między uczestnikami postępowania co do sposobu ich podziału. Wnioskodawca wystąpił bowiem o przyznanie tych składników majątku wspólnego uczestniczce postępowania, natomiast uczestniczka postępowania wniosła o ich rozdzielenie między uczestników postępowania. W tym zakresie skład orzekający uznał, że ruchomości i oszczędności należy przyznać stosownie do aktualnego stanu ich posiadania przez uczestników postępowania. Sąd zwrócił bowiem uwagę na fakt, że zdecydowana większość tych ruchomości, to wyposażenie przedmiotowe mieszkania, z którego korzysta obecnie uczestniczka postępowania. Są one więc niezbędne dla normalnego użytkowania tego mieszkania przez uczestniczkę postępowania, a zupełnie nieprzydatne

dla wnioskodawcy. Co istotne wartość zarówno tych ruchomości, jak i wysokość oszczędności, są niewielkie w porównaniu z wartością lokalu mieszkalnego, a tym samym nie wpływają zasadniczo na wysokość należnej wnioskodawcy dopłaty. Z kolei z wiertarki należącej do majątku wspólnego korzysta wyłącznie wnioskodawca, a uczestniczka postępowania nigdy jej nie użytkowała. W związku z tym nie jest ona potrzebna uczestniczce postępowania i należało ją przyznać wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie V postanowienia.

Stosownie do cytowanego wcześniej przepisu art. 45 § 1 zd. 2 k.r.o., każdy z małżonków może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Zwrotu dokonuje się stosownie do wielkości udziałów byłych małżonków w majątku wspólnym, które wynoszą po 50 % (art. 43 § 1 k.r.o.). W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, że wnioskodawca powinien z tego tytułu otrzymać kwotę 11 358,94 zł (22 717,87 zł x 50%), a uczestniczka postępowania kwotę 2 574,62 zł (5 149,24 zł x 50%). Po rozliczeniu tych kwot należało obciążyć uczestniczkę postępowania obowiązkiem zwrotu na rzecz wnioskodawcy kwoty 8 784,32 zł (11 358,94 zł - 2 574,62 zł).

Wedle przepisów art. 212 § 1 zd. 1 k.c. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 46 k.r.o., jeżeli podział majątku wspólnego następuje na mocy orzeczenia sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Mając więc na względzie, że wartość składników majątkowych otrzymanych przez uczestników postępowania w wyniku tegoż sądowego podziału majątku wspólnego jest różna, należały się im dopłaty w celu wyrównania wartości ich udziałów w majątku wspólnym. W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca otrzymał ruchomość o wartości 150 zł, a tym samym powinien zapłacić uczestniczce postępowania kwotę 75 zł (150 zł x 50%). Uczestniczka postępowania z kolei uzyskała prawa i przedmioty majątkowe o wartości 143 473,64 zł, co oznacza, że powinna spłacić wnioskodawcę kwotą 71 736,82 zł (143 473,64 zł x 50%). W tych okolicznościach należna wnioskodawcy kwota z tytułu dopłaty do jego udziału w majątku wspólnym wynosi 71 661,82 zł (71 736,82 zł - 75 zł).

Wedle przepisów art. 5 k.c., nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego, a takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że nie można w sposób generalny wyłączyć możliwości zastosowania tych przepisów jako podstawy do obniżenia spłat albo dopłat z udziałów przy podziale majątku wspólnego byłych małżonków (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2009 roku, III CSK 251/08, LEX nr 507972; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1998 roku, I CKN 684/97, LEX nr 477333). Na poparcie tego stanowiska słusznie przyjęto, że poza nielicznymi wyjątkami, nie ma podstaw do generalnego wyłączenia stosowania przepisów art. 5 k.c. w poszczególnych kategoriach spraw. Z jednej bowiem strony przestrzeganie zasad współżycia społecznego powinno być immanentnym czynnikiem oceny postaw i zachowań wszystkich uczestników obrotu społecznego, z drugiej zaś odwołanie się do tej klauzuli generalnej pozwala sądowi na uwzględnienie złożoności i bogactwa życia, umożliwiając mu realizację zasady słuszności w orzekaniu. Po drugie zaś, nie jest przekonujący argument przeciwko możliwości obniżenia spłat lub dopłat na podstawie tego unormowania, o sprzeczności tych przepisów z konstytucyjną ochroną prawa własności, skoro takiej sprzeczności co do zasady nie dopatrył się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 17 października 2000 roku (SK 5/99, OTK z 2000 roku, nr 7, poz. 254). Nie można także zgodzić się z poglądem, że obniżeniu dopłaty albo spłaty sprzeciwia się konstytucyjny zakaz wywłaszczania bez zapewnienia słusznego odszkodowania, gdyż zakaz z art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej odnosi się do wywłaszczania na cele publiczne, dokonywanego przez władze publiczną, a nie do stosunków z zakresu prawa prywatnego (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2009 roku, III CSK 251/08, LEX nr 507972). Należy jednak podkreślić, że dopuszczalność takiej sądowej korekty wysokości należności z tytułu dopłaty albo spłaty musi być usprawiedliwiona wyjątkowymi okolicznościami. Zgodnie bowiem z analizowanym unormowaniem nie można czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Wykonywanie prawa podmiotowego w sposób sprzeczny z tymi kryteriami jest bezprawne i z tego względu nie korzysta z ochrony jurysdykcyjnej. Norma zawarta w przepisach art. 5 k.c. ma charakter wyjątkowy i może być stosowana tylko po wykazaniu szczególnych okoliczności, w sytuacji, gdy

w inny sposób nie można zabezpieczyć interesu osoby zagrożonej wykonaniem prawa podmiotowego przez inną osobę oraz w tych szczególnych przypadkach, w których wykorzystywanie uprawnień wynikających z przepisów prawa prowadziłyby do skutku nie aprobowanego w społeczeństwie ze względu na przyjętą w społeczeństwie zasadę współzycia społecznego. Z kolei zasady współzycia społecznego to pojęcie niedookreślone i nieostre, a powoływanie się na sprzeczność z zasadami współzycia społecznego powinno wiązać się z wykazaniem, o jakie zasady współzycia społecznego w konkretnym wypadku chodzi, oraz na czym polega sprzeczność danego działania z tymi zasadami. Taki charakter klauzul generalnych zawartych w rozważanych przepisach nakazuje ostrożne korzystanie z instytucji nadużycia prawa podmiotowego, a przede wszystkim wymaga wszechstronnego rozważenia okoliczności, aby w ten sposób nie doprowadzić do podważenia pewności obrotu prawnego. Zasadą bowiem jest, że ten kto korzysta ze swego prawa postępuje zgodnie z jego społeczno-gospodarczym przeznaczeniem i zasadami współzycia społecznego (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2017 roku, II CSK 86/17, LEX nr 2417587).

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, że wnioskodawca niespodziewanie porzucił uczestniczkę postępowania po prawie 40 latach wspólnego pożycia, nie licząc się z jej uczuciami i nie przejmując się jej sytuacją finansową. Należy bowiem podkreślić, że w tym okresie uczestniczka postępowania otrzymywała wynagrodzenie wynoszące jedynie 800 zł, natomiast dochód wnioskodawcy oscyłował w granicach 2 700 zł. Po opuszczeniu przez wnioskodawcę była żona nie miała więc wystarczających środków do życia. Twierdzenia wnioskodawcy jakoby ukrywała jakieś oszczędności (k. 372 akt) i mogła z nich się utrzymywać nie znalazły żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym. Co istotne wnioskodawca w ogóle nie przejmował się losem uczestniczki postępowania. Mogła ona bowiem zasadnie przypuszczać, że razem spędzą całe życie i na stare lata będą mogli liczyć na wzajemne wsparcie i miłość. Tymczasem wnioskodawca nagle i bez żadnych zapowiedzi, czy wyjaśnień opuścił ją i związał się inną kobietą. Powinien natomiast zdawać sobie sprawę z tego, że uczestniczka postępowania ze względu na swój wiek w zasadzie nie ma żadnych szans na związanie się z innym mężczyzną i ułożenie sobie życia na nowo. Skazał więc ją na samotność w ostatnich latach jej życia, czego ona nie mogła przewidzieć. Nie uszło także uwadze Sądu, że to zdarzenie bardzo źle wpłynęło na stan zdrowia psychicznego uczestniczki postępowania, która przez trzy lata leczyła się psychiatrycznie. Z drugiej strony, wnioskodawca ma nową partnerkę, na którą jak twierdzi może liczyć i ma zaspokojone wszelkie potrzeby bytowe, w tym potrzeby mieszkaniowe, a tym samym ma perspektywy na dalsze w miarę dobre życie. Uczestniczka postępowania takich perspektyw została przez niego pozbawiona. Skład orzekający miał także na względzie, że obecnie uczestniczka postępowania uzyskuje dochody w wysokości około 2 500 zł, jej stałe wydatki wynoszą około 2 000 zł i nie dysponuje żadnymi oszczędnościami. Nie jest więc w stanie spłacić jednorazowo całego udziału wnioskodawcy w majątku wspólnym, ale co istotne, nie jest też w stanie spłacić go w ratach, których okres nie może przekraczać 10 lat (art. 212 § 3 zd. 2 k.c. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 46 k.r.o.). Wysokość miesięcznych rat nie mogłaby być mniejsza niż 597,18 zł, która to kwota przekracza możliwości finansowe uczestniczki postępowania. Należy także pamiętać, że uczestniczka postępowania ma obecnie 61 lat i będzie jeszcze w stanie pracować tylko przez kilka lat, a po rezygnacji z pracy będzie się utrzymywać wyłącznie z emerytury w kwocie 1 080 zł. Co istotne, w perspektywie czasu będzie zmuszona ponosić koszty odświeżania, a nawet remontu lokalu mieszkalnego należącego do majątku wspólnego. Obciążenie jej w tych okolicznościach obowiązkiem zapłaty na rzecz wnioskodawcy kwoty 71 661,82 zł, nawet przy rozłożeniu jej na raty na maksymalny dopuszczalny przez prawo okres 10 lat, doprowadziłoby do tego, że żyłaby w tym okresie w ubóstwie i ciągle ograniczała swoje wydatki. Należy także zauważyć, że w przypadku, gdyby sprzedała ten lokal mieszkalny, to za uzyskane po spłacie wnioskodawcy środki pieniężne w kwocie nieco ponad 60 000 zł, nie byłaby w stanie zapewnić sobie inne odpowiedniego mieszkania. Zresztą sprzedaż tego lokalu byłaby kolejnym ciosem dla niej, gdyż spędziła w nim kilkadziesiąt lat życia i to mieszkanie stanowi dom rodzinny nie tylko dla niej, ale także dzieci uczestników postępowania. Analiza tych okoliczności prowadzi do wniosku, że naruszenie przez wnioskodawcę zasad lojalności, wierności i troski o małżonka stanowiących fundament rodziny i powszechnie aprobowanych społecznie, w perspektywie czasu nie spowodowało jakiś negatywnych dla niego konsekwencji, albowiem żyje on w nowym związku i ma zaspokojone podstawowe potrzeby życiowe, a tym samym może spokojnie spoglądać w przyszłość. Tymczasem uczestniczka postępowania jest osobą samotną, po ciężkich przeżyciach psychicznych i bez perspektyw na przyszłość, a dodatkowo będzie osobą bardzo ubogą w razie obciążenia jej obowiązkiem uiszczenia dopłaty na rzecz wnioskodawcy w pełnej wysokości. Wobec tej nierównowagi w konsekwencjach rozstania uczestników postępowania zawinonego przez wnioskodawcę nie ma wątpliwości, że obniżenie należnej wnioskodawcy dopłaty jest zgodne z powszechnym

poczuciem sprawiedliwości, albowiem pozwoli uczestnicze postępowania w miarę normalnie i godnie żyć. Żądanie przez wnioskodawcę dopłaty w pełnej wysokości stanowi bowiem nadużycie prawa, gdyż narusza zasadę współzycia społecznego, w świetle której nikt nie może uzyskiwać korzyści z krzywdy innych osób zwłaszcza, gdy ją spowodował. Sąd oceniając w jakim stopniu obniżyć przedmiotową dopłatę, poza okolicznościami wskazanymi wcześniej, wziął także po uwagę, że wnioskodawca obecnie ma poważne problemy ze zdrowiem i utrzymuje się z renty w kwocie około 1 500 zł miesięcznie, a przy tym brak było podstaw do przyjęcia, iż w mniejszym stopniu niż uczestniczka postępowania przyczynił się do powstania majątku wspólnego. W związku z tym przyjął, że z tych powodów nie może być pozbawiony znaczącej części majątku wspólnego bez jakiegokolwiek rekompensaty finansowej i uznał, iż należy dopłatę obniżyć o połowę czyli do kwoty 35 830,91 zł (71 661,82 zł / 2).

Na marginesie wypada podkreślić, że skład orzekający nie dopatrył się podstaw do obniżenia należności z tytułu rozliczenia spłaconych wspólnych długów, albowiem uznał, że skoro długi te zostały wspólne i zgodnie zaciągnięte przez uczestników postępowania, to powinny zostać przez nich także wspólnie spłacone i nie byłoby właściwe obciążenie nimi w większym stopniu wnioskodawcy.

W świetle tych rozważań, należało zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 44 615,23 zł (8 784,32 zł + 35 830,91 zł) tytułem dopłaty w celu wyrównania wartości udziału wnioskodawcy w majątku wspólnym oraz rozliczenia wydatków z majątków osobistych wnioskodawcy J. D. i uczestniczki postępowania H. D. na spłatę ich wspólnych długów.

Przepisy art. 212 § 3 zd. 1 k.c. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 46 k.r.o. stanowią, że w przypadku, gdy zostały ustalone dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. Stosownie do tego obowiązku Sąd ustalił, że powyższą kwotę uczestniczka postępowania powinna spłacić w stu ratach miesięcznych, pierwsza rata w kwocie 446,38 zł, a następne raty w kwotach po 446,15 zł, do 10-tego dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Decyzja co do sposobu zapłaty tej należności została oparta na ocenie opisanej wcześniej sytuacji rodzinnej i majątkowej uczestniczki postępowania. Na tej podstawie Sąd przyjął, że nie może ona jej uiścić jednorazowo, gdyż przekracza to jej możliwości majątkowe i w związku z tym powinna być ona uiszczona w ratach. Ustalając wysokość i ilość rat skład orzekający miał przede wszystkim na względzie, że każda rata miesięczna nie może być wyższa niż 500 zł, albowiem wyższe raty przekraczałyby możliwości finansowe uczestniczki postępowania. Sąd wziął również pod uwagę, że po około dwóch, trzech latach uczestniczka postępowania spłaci dług w kwocie 7 000 zł, co zmniejszy jej wydatki miesięczne o 200 zł - 300 zł, a pracować będzie jeszcze tylko kilka lat i jedynie przez ten okres utrzyma dochody na obecnym poziomie. Jednocześnie Sąd miał na względzie, że termin uiszczenia dopłaty i zwrotu nakładów określony w postanowieniu sądowym musi przypadać na okres po uprawomocnieniu się tego postanowienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2002 roku, II CK 21/02, LEX nr 55570). Dodatkowo Sąd ustalił obowiązek zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Mając powyższe na względzie, w oparciu o powołane przepisy, należało orzec jak w punkcie VI postanowienia.

Przepis art. 520 § 1 k.p.c. stanowi, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Od tej zasady przepisy § 2 i 3 art. 520 k.p.c. przewidują wyjątki. Wedle przepisów pierwszego z tych paragrafów, jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości, przy czym to samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. Z kolei przepisy drugiego z paragrafów stanowią, że jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika, przy czym wskazaną regulację stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępowania niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie.

W rozpoznawanej sprawie nie ma wątpliwości, że uczestnicy postępowania byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, a ich interesy nie były sprzeczne, albowiem zgodnie wystąpili o podział majątku wspólnego

i jedynie spierali się w pewnym zakresie co do składu majątku wspólnego, jego wartości i sposobu rozliczenia (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 roku, III CZ 46/10, OSNC 2011, nr 7-8, poz. 88). Tym samym nie było podstaw prawnych do odstąpienia od zasady wyrażonej w przepisie art. 520 § 1 k.p.c. i w związku z tym należało oddalić wnioski wnioskodawcy J. D. o zasądzenie kosztów postępowania.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie VII postanowienia.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca J. D. korzystał z pomocy prawnej radcy prawnego M. P. udzielonej mu z urzędu, natomiast uczestniczka postępowania H. D. korzystała z pomocy (...) udzielonej jej z urzędu. Zgodnie z przepisem art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity - Dz.U. z 2016 roku, poz. 233 z późn. zm.), koszty pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu ponosi Skarb Państwa, natomiast wedle przepisu art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku – Prawo o adwokaturze (tekst jednolity – Dz.U. z 2016 roku, poz. 1999 z późn. zm.), koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Obowiązek pokrycia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej nie jest obowiązkiem mieszczącym się w formule obowiązku zwrotu kosztów postępowania między uczestnikami postępowania, lecz ma charakter publicznoprawny i subsydiarny, gdyż powstaje dopiero wówczas, gdy egzekucja kosztów zasądzonych od przeciwnika procesowego uczestnika postępowania korzystającego z pomocy prawnej udzielonej z urzędu okazała się bezskuteczna albo gdy kosztami postępowania został obciążony uczestnik postępowania korzystający z pomocy prawnej z urzędu, czy też jeżeli koszty postępowania zostały stosunkowo rozdzielone, a opłaty z tytułu udzielonej pomocy prawnej nie zostały zapłacone w całości lub w części. Skarb Państwa nie będzie więc nimi obciążony jedynie w sprawie, w której kosztami postępowania obciążony został przeciwnik procesowy uczestnika postępowania korzystającego z pomocy udzielonej przez radcę prawnego albo adwokata ustanowionych z urzędu (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 października 2013 roku, I ACa 23/13, LEX nr 1386079). Taka natomiast sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie, albowiem żaden z uczestników postępowania nie został w niej obciążony kosztami postępowania.

W tym wypadku wynagrodzenia należne pełnomocnikom z urzędu wyniosły po 3 600 zł (§ 8 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1715 z późn. zm.) oraz § 8 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1714 z późn. zm.)), przy czym należało podwyższyć je o podatek VAT w kwotach po 828 zł (§ 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1715 z późn. zm.) oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1714 z późn. zm.)), co daje łącznie kwoty po 4 428 zł.

Mając powyższe na względzie, w oparciu o powołane przepisy, należało orzec jak w punktach VIII i IX postanowienia.